

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

-Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ- δεν αποτελεί προϊόν που υπόκειται στους εμπορικούς νόμους και ως εκ τούτου δεν απαιτείται για την απόκτησή του η καταβολή δραχμικού αντίτιμου. Η συνέχεια της έκδοσής του διασφαλίζεται με την εθελοντική προσφορά χρημάτων, εργασίας, κειμένων και ιδεών και όχι με την υπο-

χρεωακή χρηματοδότηση που επιβάλλει η οποιαδήποτε τιμή πώλησης. **-Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ-** δεν είναι φορέας απόψεων μίας αναρχικής ομάδας. Κοινή αντίληψη όσων προσφέρουν για την έκδοση, είναι η ανάγκη διεύρυνσης της αναρχικής-αντιεξουσιαστικής πληροφόρησης, έξω και πέρα από τους κρατικούς

και εμπορικούς νόμους, ως γνήσιο δημιούργημα της κοινωνικής εξέγερσης. Για την εγκαθίδρυση ενός κοινωνικού συστήματος που θα στηρίζεται στην αμοιβαία βοήθεια και την εθελοντική συνεργασία των μελών της. Ενώνα σ' όλες τις μορφές διακυβέρνησης και οικονομικής καταπίεσης.

Αθήνα,

17-11-1987

No 15

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟΥΣ...

Οι δικτάτορες νιώσανε να σφίγγεται το σκοινί στο λαιμό τους μόνον με την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Αυτές οι χιλιάδες τα παιδιά (όχι μόνο φοιτητές αλλά και χιλιάδες εργάτες και μαθητές) που τρεις ολόκληρες μέρες δίνανε ατρόμητα μάχες στους δρόμους, αυτά ανοίξανε φοβερές ρωγμές στα όχυρά της δικτατορίας και ο... τὰ έκαναν έτοιμόρροπα. Κι αυτή η εξέγερση ήταν αναμφισβήτητη αθύρμιτη. Όχι μόνον δέν την προετοιμάσανε οι «ήγέτες», τὰ «σύμφωνα» και τὰ «μέτωπα», αλλά αυτή τούς έκανε να παγώσουν από τὸ φόβο τους. Όλες εκείνες οι προσωπικότητες που τρέξαν στο Πολυτεχνείο για να χαιρετήσουν δῆθεν τὴ μαχημένη νεολαία, οι Κανελλόπουλοι, Μαῦροι κλπ. τρέξανε για να συγκατήσουν τὴν εξέγερση μέσα στα «έθνικὰ και δημοκρατικὰ» όπως λέγανε πλαίσια, μέσα δηλαδή στα πλαίσια τῆς ἐκμεταλλευτικής κοινωνίας. Τους χαιρετούσανε και «πατρικὰ», τους συμβούλευσανε να προσέχουν από όρισμένα «ἀντεθνικὰ» και «ἀντικρατικὰ» συνθήματα και από τούς «προδοκτορες» που ρίχνουν αὐτὰ τὰ συνθήματα. Δέν υπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αὐτοὶ τρέμανε τὴν εξέγερση ὅσο και οἱ συνταγματάρχες.

Ἡ πανικόβλητη ἀπὸ τὴν ἥρωικὴ εξέγερση τοῦ Πολυτεχνείου δικτατορία κατέρρευσε ὅταν μετὰ τὸ πραξικόπημα τῆς Κύπρου, τὴν εἰσβολὴ τῶν τούρκων και τὴν ἐπιστράτευση φαίνονταν πολὺ καθαρά τὰ συμπτώματα τῆς ἐπερχόμενης καταιγίδας. Τρέμοντες οἱ δικτάτορες καλοῦν τούς πολιτικούς και τρέμοντες οἱ πολιτικοὶ πρέχουν να καταλάβουν τὸ κενὸ τῆς ἐξουσίας. Ὁ Κανελλόπουλος ἄλλοτε για ἐπικίνδυνες για τὸ ἔθνος στιγμές. Ἀπὸ ποιὸν κινδύνου τὸ «ἔθνος»; Για να τὸ προφυλάξουν ἀπὸ ποιὸν τρέξανε ἔλοι οἱ Κανελλόπουλοι, Μαῦροι, Παπανδρόηδες, Δρακόπουλοι, Φλωράκης σὲ κοι... μέτωπο; Ὑπάρχει κανεὶς ἐπαναστάτης πὸν να μὴν ἔχει;

Ἡ δράση ὅμως τῶν πολιτικῶν ὁμάδων στὴν παρανομία ἔχει αναμφισβήτητη τὴ σημασία της για τὸ κίνημα.

Οἱ ἐπαναστάτες διαδίδουν ἰδέες πὸν θὰ ὑλοποιηθοῦν ἀπὸ τὴς ἰδέες, ὅταν συνήκες, πὸν κανεὶς δέν μπορεῖ να προβλέψει, θὰ γίνουν δυνατὸ τὸ ξεσήκωμα. Ἐκεῖνο πὸν διαρκῶς δίχως διακοπὴ διαδίδουν οἱ ἐπαναστάτες στὴς μάζες εἶναι ὅτι αὐτὲς πρέπει:

να πάρουν στα χέρια τους τὴν ὑπόθεσή τους, ὅτι πρέπει αὐτὲς οἱ ἴδιες να ἀναλάβουν τὴ διεύθυνση τῶν ἀγῶνων τους με ὄργανα πὸν να βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὴν ἄμεση ἐξάρτησή τους, να λογοδοτοῦν σ' αὐτὲς, να ἐκλέγονται και να ἀνακαλοῦνται ὅποτεδήποτε ἀπ' αὐτὲς. Αὐτὲς οἱ ἴδιες οἱ μάζες, μ' αὐτὰ τὰ δικὰ τους τὰ ὄργανα πρέπει να ἀναλάβουν τὴ διεύθυνση τῆς κοινωνίας μετὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ καπιταλιστικοῦ καθεστῶτος. Καμὴ ἐμπιστοσύνη σὲ κανένα κόμμα και καμὴ αὐθεντία. Προφύλαξη και ἐπαγρύπνηση ἀπὸ ἐκείνους πὸν προβάλλουν τὸν ἑαυτὸ τους για κηδεμόνα τῶν μαζῶν και ἐντελῶς ἰδιαίτερα ἀπὸ ἐκείνους πὸν λένε ὅτι κατέχουν τούς ἱστορικούς νόμους.

Αὐτὰ πρέπει να γίνουν ἀρχὴ και συνείδηση για κάθε ἀγωνιστὴ.

Ἡ δράση τῶν ἄλλων κομμάτων, ὁμάδων, «μετώπων» ἔχει κι αὐτὴ τὸ σκοπὸ της. Πάνε να ἐξασφαλίσουν πιστοποιητικὰ «ἀντιστασιακῆς» και «ἀντιδικτατορικῆς» δράσης για να ἐξαπατήσουν μ' αὐτὰ τὴς ἐξεγερμένες μάζες και να συγκατήσουν και περιορίσουν τὴν εξέγερση μέσα στα πλαίσια τῆς ἐκμεταλλευτικῆς κοινωνίας.

Αὐτὸ τὸ εἶδαμε και τὸ ζήσαμε μετὰ τὴ μεταβίβαση τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὴ Χούντα στοὺς πολιτικούς.

Απ' τὴς ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ τῶν Α, Στίνας, πὸν μας ἔφηνε στις 6 Νοέμβρη.

Ὁ 15χρονος ἀνθρώπινος σιτοκος Μιχαὴλ Καλιτζᾶς. Ἡ ἐνομή ταῖν τῶν ἀφεντικῶν και τῆς «δημοκρατίας» σκοτώνεται.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ...

Κουίζ Εἰστέ ποιὸς ἔγραψε τὸ παρακάτω: «Ἡ μόρφωση, πὸν οἱ αἰσθητικοὶ φοβόνται να μὴ χαθεῖ, για τὴν τεράστια πλειοψηφία τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ μόρφωση πὸν τούς προετοιμάζει να γίνουν μηχανές».

Σύλλογος Ἑλλήνων Βιομηχάνων και τὸ ΚΚΕ, «Τὸ Βῆμα» και ὁ «Ριζοσπάστης», τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας και ὁ Κωδικὸς τῆς Πανσπουδαστικῆς και ἡ ΔΑΕ συνδέονται για τὴν ἀναβάθμιση τῆς παιδείας. Για τὸν ἐκσυγχρονισμό της, για τὴν εἰσαγωγὴ πληροφοσιῶν της. Οὐραγία - ἡ για τὴν εὐρύθη λειτουργία και τὴν εὐταξία τῶν ΑΕΙ πὸν θα συμβάλουν - παρά τῆς «σθεραούς» ἐπιστήμονες - στὴν πρόοδο και στὴν οικονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς χώρας. Δέν μας λένε ὅμως ἀν' αὐτὴ ἡ «πρόοδος» εἶναι πρόοδος τοῦ ἀνθρώπου, ἀν' αὐτὴ ἡ

Κουίζ

Βρείτε ποιός έγραψε τα παρακάτω: "Η μόρφωση, που οι αστοί φοβούνται να μη χαθεί, για την τεράστια πλειοψηφία των ανθρώπων είναι η μόρφωση που τους προετοιμάζει να γίνουν μηχανές".

Ο Σύλλογος Ελλήνων Βιομηχάνων και το ΚΚΕ, "Το Βήμα" και ο "Ριζοσπάστης", το Υπουργείο Παιδείας και ο Κύρκος, η Πανσπουδαστική και η ΔΑΠ ουρλιάζουν για την αναβάθμιση της παιδείας. Για τον εκσυγχρονισμό της, για την εντατικοποίησή της. Ουρλιάζουν για την εύρυθμη λειτουργία και την ευταξία των ΑΕΙ που θα συμβάλουν - παράγοντας "σοβαρούς" επιστήμονες - στην πρόοδο και στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Δεν μας λένε όμως αν αυτή η "πρόοδος" είναι πρόοδος του ανθρώπου, αν αυτή η οικονομική ανάπτυξη υπαγορεύεται από τον άνθρωπο για να καλυτερεύσει τη ζωή του ή από την αυτονομημένη καπιταλιστική οικονομία Ανατολής και Δύσης. Δεν μας λένε αν αυτοί οι επιστήμονες με "κύρος", σπουδαγμένοι σε πανεπιστήμιο πολιτικά νεκρό, ανίκανοι να σκεφτούν κριτικά, στενόμενοι και προσηλωμένοι στο περιορισμένο γνωστικό τους αντικείμενο, θα μπορούν να υψώσουν το ανάστημά τους και ν'αντισταθούν ή θα απαντούν "τη δουλειά μας κάνουμε" - όπως απάντησαν οι ναζί στρατιωτικοί στη δίκη της Νυρεμβέργης - συνεχίζοντας την παράδοση του επιστήμονα-εγκληματία και δουλεύοντας για νέα οπλικά συστήματα, για νέους ιούς του AIDS, για τα νέα Τερνομπίλ, για την εντατικοποίηση των ρυθμών ζωής και παραγωγής.

Η αλαζονική εξουσία των πρασινοφρουρών και των κλαδικών τους κατόρθωσε αυτό που φαινόταν ακατόρθωτο στα χρόνια της "επόρατης" Δεξιάς. Κατόρθωσε να καταργήσει το Πανεπιστημιακό Άσυλο (Σταθόπουλε, Ξαυράκη, Γεωργακάκη, Τσαμουργκέλη, Θλιβερόκλητήρες, σας θυμόμαστε!), να δημιουργήσει ένα νομοθετικό πλαίσιο που να ολοκληρώνει τη μετατροπή της ελληνικής κοινωνίας σε νεκροταφείο: Στρατολογικό νομοσχέδιο, ΕΚΑΜ, νομοσχέδιο προώθησης της ηρωϊνης, Περιύβριση Αρχής, Διεθνής Σύμβαση για την έκδοση πολιτικών προσφύγων. Οι νεοχουντικοί του ΠΑΣΟΚ, με τη συναίνεση του ΚΚΕ και της ΝΔ, γέμισαν τους δρόμους με ΜΑΤ, ΜΕΑ και κάθε λογής αλήτες για να σκορπίζουν το φόβο και το θάνατο σε όσους αντιστέκονται. Επέβαλαν καθεστώς αστυνομικής κατοχής σ'ολόκληρη την κοινωνία, απαγορεύοντας συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις, βασανίζοντας και κακοποιώντας πολίτες στα μπουντρούμια τους. Για να φτάσουν να δολοφονούν εν ψυχρώ, με τις κάμερες της τηλεόρασής τους ανοιχτές, όπως έγινε στην περίπτωση του Μ. Πρέκα.

Από την επιχειρούμενη ερήμωση της κοινωνικής ζωής δεν εξαιρούνται τα Πανεπιστήμια. Αν στην κοινωνία, η πειθαρχηση στις νόρμες του Κουτσόγιωργα και της "Αυριανής", στις νόρμες της διεθνοποίησης της καπιταλιστικής αποκτήνωσης, περνά μέσα από την καταστολή, στα Πανεπιστήμια ο νόμος-πλαίσιο 1268 ανοίγει το δρόμο. Ο φοιτητής πρέπει να χάσει όση σκέψη κι αυτενέργεια του απόμεινε για να γίνει ένας τέλειος ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΣ ΗΛΙΘΙΟΣ. Ο κλοιός της αποβλάκωσης σφίγγει γύρω του μέσα από τα προαπαιτούμενα, τα ν+3, τα πειθαρχικά, τη μεταφορά των σχολών έξω από την πόλη, επομένως κι απ'την κοινωνία, και την καλλιέργεια κλίματος τεχνοκρατισμού κι αξιοκρατίας. Η κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων έρχεται να κάνει ερμητικά περιορισμένη την ενασχόληση του φοιτητή με το ήδη εξειδικευμένο αντικείμενο της γνώσης του. Η ασυνόμευση της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών και των συναίσθημάτων κορυφώνεται με τον φασιστικό εσωτερικό κανονισμό του ΕΜΠ.

Απέναντι στην κτηνωδία του κράτους και των υπό περεστρόικα σταλινικών, η κοινωνία δεν έχει νεκρωθεί. Οι καταλήψεις του Χημικού, της Αρχιτεκτονικής, των Ηλεκτρολόγων και των Πολιτικών Μηχανικών περιθωριοποιούν τους γραφειοκράτες και επίδοξους χειραγωγούς του κινήματος. Οι αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων το επιβεβαιώνουν: "Δεν μπορούμε τίποτα να προσδοκούμε από διαπραγματεύσεις συναλλαγών. Οι ευπρεπείς συναλλαγές συνδικαλιστικών ηγεσιών με υπουργούς, πρυτάνεις και καθηγητές είναι εντελώς αφερέγγυες. Να πάρουμε τον αγώνα στα χέρια μας!" (Γ.Σ. Πολιτικών Μηχανικών), "Ο αγώνας να κλιμακωθεί μέσα από τις διαδικασίες άμεσης δημοκρατίας των Γενικών Συνελεύσεων και να μην αφεθούμε στα παζάρια της Συνδιοίκησης. Να αποσυρθούν οι εκπρόσωποι των φοιτητών και να διαλύονται οι συνεδριάσεις των Τμημάτων" (Γ.Σ. Ηλεκτρολόγων Μηχανικών).

Οι στιγμές έξαρσης κι ανύψωσης της κοινωνίας των πολιτών ξεπερνούν τη δουλοπρέπεια και την παθητικότητα που μεθοδεύουν οι άθλιοι σχεδιαστές της ζωής μας! Δεν έχουμε παρά να τις γενικεύσουμε και να τις οργανώσουμε!

Περί 11:30 Τρεις οπτιμητικοί με σπλή εμφανίζονται στα Ελαφεια Κουνηθώντας από ομάδες αναρχικών που έχουν επιταχυνθεί στην πλατεία, αφού καταβιβάστηκαν από τα ΜΑΤ, μετά το τέλος της πορείας. Ο ένας καταβιγνεί στην καφετέρια "Μαρινία", οι άλλοι δύο σε ομοπλαϊάδικο.

Τίς βράζουν και τους απειλούν και μετά από λίγη ώρα τους αφήνουν να φύγουν. Όταν απομακρύνονται αρκετά απειλούν με πέτρες και παίρνουν απάντηση το "Μπατσό, γουρουνιά, δολοφόνε".

Αργότερα, γίνεται επίθεση στην κλουβιά ΕΑ 10547, που με επικεφαλής αξιοσημιακό τον Κων το Καλωσύνη, σταματεί στη Στουρνάρα και Μπότση Πέτρος και μολότωφ πετούν, η κλουβιά αρπάζει φιατίδα και η ομάδα αποδοχάφει.

Αυτή τη στιγμή, ο δολοφόνος-

μπατσός Αθ. Μελιτσάς γοναίζει, κρατάει το πιστόλι με τα δύο χέρια, σκοπεύει και πυροβολεί τον 15χρονο Μιχαήλ Καλιτζά, που πέφτει νεκρός. Είναι χτυπημένος από τη σφαίρα του δολοφόνου Μελιτσά από πίσω στον αυχένα. Ο μπατσός συνεχίζει να πυροβολεί και εναντίον άλλων που ευτυχώς προλαβαίνουν να καλυφθούν.

Οι συντροφοί του μικρού δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι ο Μιχαήλ είναι νεκρός. Ακούγονται φωνές από μπλόκονι στη Στουρνάρα για το νεκρό νεο, δημοσιογράφοι και πολιτες τρέχουν κοντά και διαπιστώνουν το θάνατο. Οι μπατσό φωνάζουν: "Αφήστε τον αλητή, σε είναι ού θέλει". Αδελνοφόρο παίρνει το νεκρό παιδί, ενώ τα ΜΑΤ κυκλώνουν τα Ελαφεια και αρχίζουν επίθεσις σε συγκεντρωμένους πολιτες, που μαζεύονται αγανακτισμένοι

απο την ψυχρή δολοφονία Χτυπηών ασημέρι όπως θρικόονται μπροστά τους και συλλαμβάνουν πολλούς με πρωτόγνωρη την -εξάκριση στοιχείων.

Οραδες, εν τούτοις μαζεύονται στα στενά γύρω από τα Ελαφεια συγκλονισμένοι από τη δολοφονία. Από δω και μπρος τα γεγονότα εξελίσσονται ραγδαία.

(Εφημερίδα "Αναμη"- τεύχος 26-12-1983)

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΧΗΜΕΙΟΥ ΤΟ 1985

Κυριακή βράδυ στην πλατεία Ελαφείων κι απ' τη Στουρνάρα ακούγονται πυροβολισμοί. Ο δολοφόνος-μπατσός Μελιτσάς σκοπεύει εν ψυχρώ τον 15χρονο Μιχαήλ Καλιτζά.

Λίγα λεπτά αργότερα τα ΜΑΤ κινούνται έρπαι στην πλατεία. Όσοι ήταν μαζωμένοι εκεί, φεύγουν τρέχοντας και κρυβονται στο λόφο του Στραφει. Μια ώρα μετά ειδοποιούνται ότι τα ΜΑΤ αποσύρθηκαν και επιστρέφουν.

Δεν περνάει πολύ ώρα και φτάνει η φωτογραφία που δείχνει το Μιχαήλ νεκρό. Απ' τη στιγμή, που ακουστήκαν οι πυροβολισμοί μέχρι που έφτασε η φωτογραφία πολλοί μίλησαν για νεκρό, αλλά με κάποια οσάφεια. Τώρα δεν υπάρχει αμφιβολία.

Κάποια παιδιά πλημμυρισμένα από φρίκη και οργή σπάνε τις τζαμαρίες σε μερικά μαγαζιά της πλατείας. Ταυτόχρονα προτείνεται κατάληψη στο Χημείο.

Η ώρα είναι περίπου 1. Η ομάδα "Αυτοσυνεμένοι Αναρχικοί, Αναρχικές ομάδες κρούσις" με μερικούς ακόμα, ολοι μαζί τριάντα άτομα περίπου, κατευθύνονται να κτίσει το Χημείο ανοίγοντας την είσοδο από την οδό Νουαρινού. Ακριβώς απεναντί θρικόεται ένα καταστήμα με μικροφωνικές και ηχεία. Ανοίγεται και σ' αυτό η πόρτα και παίρνεται ότι είναι απαραίτητο για να λειτουργήσει μικροφωνική εγκατάσταση στην ταράτσα. (Εδώ σε σημειώθηκε ότι ο ιδιοκτήτης του καταστήματος δε ζήτησε την ποινική δίωξη των καταληψιών).

Ταυτόχρονα σπώνονται οδοφράγματα επί της Νουαρινού με ότι διαθέσει προκειμένου στο γονιό του Χημείου μεταλλικές ντουλάπες, κορδέλες, κουτιά κ.ά).

Στις 2 πλησιάζουν τα ΜΑΤ-ΜΕΑ, που μέχρι τότε ήταν σε μεγάλη απόσταση. Ένα αυτοκίνητο της Πυροσβεστικής καταβρύνει το δρόμο για να μην ανασταθούν οι μολότωφ.

Κάποιοι νεαροί που πέρασε με παπάκι κοντά απ' τα ΜΑΤ ξυλοκοπιούνται αγρία μέχρι λιποθυμίας και συλλαμβάνεται. Μεσα στο Χημείο θρικόονται γύρω στα 50 άτομα. Μερικοί στην ταράτσα, όπου αρχίζει και λειτουργεί η μικροφωνική με συνθήματα κατά της αστυνομικής διας. Κάποιοι άλλοι θρικόονται στην κεντρική είσοδο και στα οδοφράγματα και άλλοι πάλι στους διάφορους ορόφους.

Στις 2.30 οι μπατσό επιτίθενται. Τους ερχεται βροχή από πέτρες και μολότωφ και υποχωρούν. Μέχρι τις 7.30 γίνονται επίθεσις κι αντεπίθεσις. Η μικροφωνική χρησιμοποιείται από όποιον θέλει να πει κάτι. Καταγγέλλεται η εν ψυχρώ δολοφονία και καλείται ο κόσμος που κοιμάται ήσυχος στο σπίτι του να όξει και να αντιδράσει άμεσα και δυναμικά. Οι μπατσό προσαλούν θρικόοντας τους καταληψίες κλωσάδα, πουτόνες κ.ά. Μερικοί απαντούν με τον ίδιο τρόπο χρησιμοποιώντας και τη μικροφωνική.

Στις 7.30 περίπου ερχεται ο πρωταρχής Στασινοπούλας, ο αντιπρωταρχής Αλ. Αργυροδίνης, ο Τασμουργκέλης της ΕΦΕΕ και εκπροσωπος του Ε.Δ.Π. Ζητούν να μάθουν τα αιτήματα της κατάληψης και κάποιους για να διαπραγματευθούν μαζί τους την εκκένωση του Χημείου.

(Εφημερίδα "Αναμη"- Τεύχος 26 Δεκεμβρη, 1985)

συνέχεια από 1

ΣΙΑ!

Το τελευταίο πήγαινε πολύ... Πολιτικάντηδες και μπατσό και καραβανάδες νοιάσαν ανατριχίλα στο αγγίγμα της αυρας της Αναρχίας... Και τρέξανε να κλείσουν το ρήγμα. Με τα κομματικά στελέχη τους, με την αστυνομία, με τα τανκς τους. Σήδρανε τα συνθήματα... Πνίξαν τις κραυγές...

Σ' όνομα της στενης και μίσερης -αντιδικτατορικής ενότητας- πνίξαν την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Πνίξαν την ελευθερία που τους τρώαζε... Και οι πολιτικάντηδες και οι φοιτητούληδες που τους ζήλευαν και οι νοικοκυραίοι που άλλοτε τους ψηφίκανε κι οι μπατσό που μισούσανε συνολικά τους πάντες και που δολούσαντ με όλες τις καταστάσεις κι οι στρατιωτικοί που το μυαλό τους και το δάχτυλό τους ταχούν πάντα στη σκανδάλη, ριχτήκαν στους 200 προδοκότερες.

Κι ήρθε ο καιρός κι η χούφτα έπεσε, και τόπανε δημοκρατία και ελευθερία. Κι οι φοιτητούληδες γίνηκαν ήρωες και οι πολιτικάντηδες γίνηκαν θουλεύτες και υποψοί και οι νοικοκυμιοί αυγατίσανε τα δίχως τους κι οι

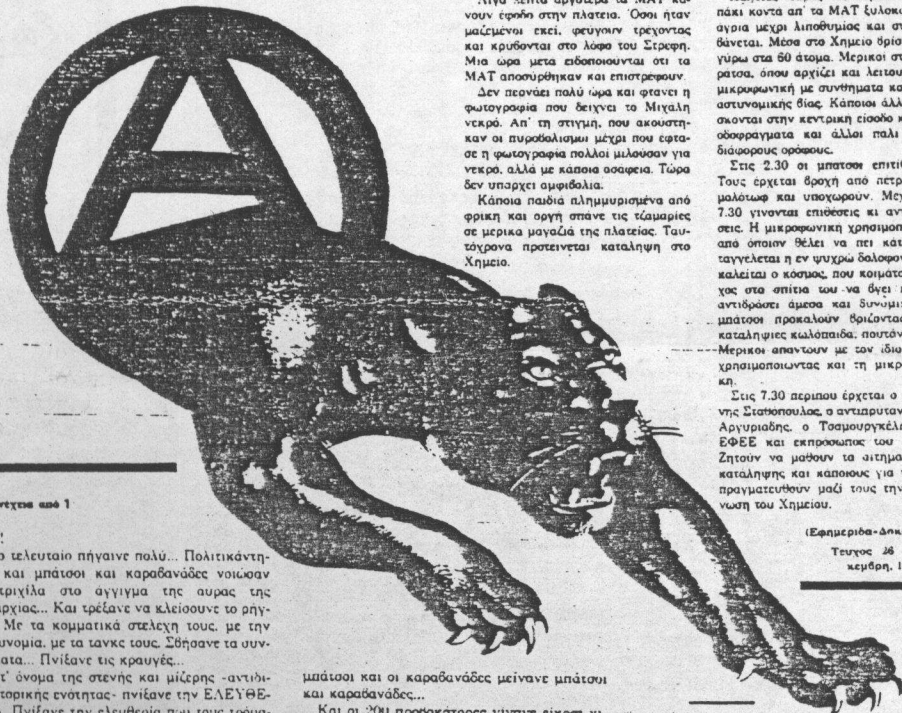
μαπάτσι και οι καραβανάδες μείνανε μαπάτσι και καραβανάδες...

Και οι 200 προδοκότερες γίνανε είκοσι χιλιάδες, και τα συνθήματα ξεπέρασαν τους τοίχους και τ' αυτιά και τώρα ήτανε γραμμενα στις καρδιές τους...

Και οι κρατούντες καταλάθαν με φρίκη πως την κακούργα εκείνη, την ελευθερία, δεν είχαν καταφέρει να την πνίξουν, ούτε στα 1984, ούτε στα 1986, ούτε στα 1988, ούτε στα 1987, ούτε στα 1988, ούτε στα 1973... Και στείλαν τον Κομήτη και την Κανελλοπούλου να ανταμώσουνε το Διομήδη Κομηνά που είχε ανταμώσει τους κρεμασμένους του Σικάγου... Κι ακολουθήσανε ο Τσοτσούσης κι ο Καλιτζάς...

Μα όσοι κι αν φεύγανε, ερχόντουσαν καινούργιοι...

Και τ' όνομα της Ελευθερίας, που τότε έκλεβαν και το ψιθύριζαν δυο-τρείς, τώρα γραφόταν με μεγάλα μαύρα γραμμάτα σε τοίχους, σε μυαλά και σε καρδιές: **ΑΝΑΡΧΙΑ**.

οικονομική ανάπτυξη υπαγορεύεται από τον άνθρωπο για να καυτερεύσει τη ζωή του ή από την αυτονομισμένη καπιταλιστική οικονομία Ανατολής και Δύσης. Δεν μας λένε αν αυτοί οι επιστήμονες με "κέρως", σπουδαγμένοι σε πανεπιστήμια πολιτικά νεκρά, ανίκανοι να σκεφτούν κριτικά, στενόμευλοι και προσκλιμένοι στο περιορισμένο γνωστικό τους αντικείμενο, θα μπορούσαν να υψώσουν το αναστήμα τους και ν'αντισταθούν ή θα απαντούν "τη δουλειά μας κάνουμε" - όπως απάντησαν οι ναζί στοστρωτικοί στη δικη της Νυρεμβέργης-συνεχίζοντας την παράδοση του επιστήμονα-εγκληματία και δουλεύοντας για νέα οπτικά συστήματα, για νέους ιούς του AIDS, για το νέο Τσεντομπίλ, για την ενστατικοποίηση των ουρικών ζωής και παραγωγής.

Η αλαζονική εξουσία των πρασινοφροσών και των κλαδικών τους κατόρθωσε αυτό που φαινόταν ακατόρθωτο στα χρόνια της "επανάστασης" Λεξιάς. Κατόρθωσε να καταργήσει το Πανεπιστημιακό Άσυλο (Σταθό-τοίχο, Ιωνόραχη, Γεωργόκορη, Τσμουρογκέλη, Θλιβεροί κλητήρες, σας θυμάστε!), να δημιουργήσει ένα νομοθετικό πλαίσιο που να ολοκληρώνει τη μετατροπή της ελληνικής κοινωνίας σε νεκρασέβειο: Σταρτολογικό νομοσχέδιο, ΕΚΑ, νομοσχέδιο προώθησης της πρώτης, Τελεύδοση Αρχής, Λεξία Σύνταξη για την έκδοση πολιτικών προσφύγων. Οι νεοχουντικοί του ΠΑΣΟΚ, με τη συναίνεση του ΚΚΕ και της ΚΔ, γέμισαν τους δρόμους με ΜΑΤ, ΜΕΑ και κάθε λογής ο'ήτες για να σκορπίσουν το φόβο και το θάνατο σε όσους αντιστέκονται. Επέβαλαν καθεστώς αστυνομικής κατοχής σ'ολόκληρη την κοινωνία, απαγορεύοντας συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις, βασανίζοντας και κοκοποιώντας πολίτες στα μπουντρούμια τους. Για να φτάσουν να δολοφονούν εν ψυχρώ, με τις κάμερες της τηλεόρασής τους ανοιχτές, όπως έγινε στην περίπτωση του Μ. Παέκα.

Από την επιχειρούμενη ερήμωση της κοινωνικής ζωής δεν εξαιρούνται τα Πανεπιστήμια. Αν στην κοινωνία, η πειθαρχηση στις νόρμες του Κουτσόγιωργα και της "Αυριανής", στις νόρμες της διεθνοποίησης της καπιταλιστικής αποκλήωσης, περνά μέσα από την καταστολή, στα Πανεπιστήμια ο νόμος-πλαίσιο 1268 ανοίγει το δρόμο. Ο φοιτητής πρέπει να χάσει όση σκέψη κι αυτενέργεια του σπόμενε για να γίνει ένας τέλειος ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΣ ΗΛΙΘΙΟΣ. Ο κλοιός της αποβλάκωσης σφίγγει γύρω του μέσα από τα προπαιτούμενα, τα v+3, τα πεύδοσχολικά, τη μεταφορά των σχολών έξω από την πόλη, επομένως κι απ'την κοινωνία, και την καλλιέργεια κλίματος τεκτονισμού κι αξιολογίας. Η κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων έρχεται να κάνει ερωτική περιορισμένη την ενασχόληση του φοιτητή με το ήπιο εξειδικευμένο αντικείμενο της γνώσης του. Η ασυνόμευση της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών και των συναίσθημάτων κορυφώνεται με τον φασιστικό εσωτερικό κανονισμό του ΕΜΠ.

Απέναντι στην κτηνωδία του κράτους και των υπό περιστοκόο σταλινικών, η κοινωνία δεν έχει νεκρωθεί. Οι καταλήψεις του Χημικού, της Αρχιτεκτονικής, των Ηλεκτρολόγων και των Πολιτικών Μηχανικών περιωρολοποιούν τους γρασειοκράτες και επίδοξους χειρωναγούς του κινήματος. Οι σπουδαστές των Γενικών Συνελεύσεων του επιβεβαιώνουν: "Δεν μπορούμε τίποτα να προσδοκούμε από διαπραγματεύσεις συναλλαγών. Οι ευπρεπείς συναλλαγές συνδικαλιστικών ηγεσιών με υπουργούς, πρυτάνεις και καθηγητές είναι εντελώς αφερέγγυες. Να πάρουμε τον αγώνα στα χέρια μας!" (Γ.Σ. Πολιτικών Μηχανικών), "Ο αγώνας να κλιμακωθεί μέσα από τις διαδικασίες άμεσης δημοκρατίας των Γενικών Συνελεύσεων και να μην αφεθούμε στα παζάρια της Συνδικαίησης. Να αποσυρθούν οι εκπρόσωποι των φοιτητών και να διαλύονται οι συνεδριάσεις των Τμημάτων" (Γ.Σ. Ηλεκτρολόγων Μηχανικών).

Οι στιγμές έξαρσης κι ανύψωσης της κοινωνίας των πολιτών ξεπερνούν τη δουλοπρέπεια και την παθητικότητα που μεθοδεύουν οι άδελφοι σχεδιαστές της ζωής μας! Δεν έχουμε παρά να τις γενικεύσουμε και να τις οργανώσουμε!

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΝΕΟΧΟΥΝΤΙΣΜΟ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ,

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗΣ,

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΑΛΨΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ άνοιξη της νεοελληνικής κοινωνίας! ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ αυτοοργανωθεί και να επεκταθεί γιατί διατηρεί την ιστορική μνήμη των αγώνων του! Όπως το εορταστικό κίνημα γνωρίζει τη σημαία των ναυτών της Κροιστάνδης και των αναρχικών συντρόφων του Μάχνο από τον Λένιν και τον Τρότσκι, την σταλινική αντεπανάσταση του 1937 στην Ισπανία, τα εγκλήματα της ΟΠΛΑ στον ελληνικό εμφύλιο, τα γεγονότα της Ουγγαρίας του 1956 και τα Πολωνικά έτσι και ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ στην Ελλάδα γνωρίζει αυτούς που σπύλωσαν τη μνήμη των αγωνιστών του ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1973 παρουσιάζοντάς τους σαν 350 προβοκάτορες (βλ. "Πανσπουδαστική" Νο 8), γνωρίζει τους "Κνίτες, Χίτες, Ταγματσοφαλίτες" που επέδραμαν στο κατελημμένο Χημείο του 1979 και μπορεί πιο να διακρίνει τον κοινό "αγώνα" του 1987, μπάτσων και Πανσπουδαστικής, να διατηρήσουν τις κινητοποιήσεις στο εκτονωτικό πλαίσιο της συμμαχίας Παπανδρέου-Φλωράκη για σπλή αναλογική.

Σ'αυτούς που βιάζονται να ξεπουλήσουν τον αγώνα των φοιτητών για να τον εξαρνώσουν μια ώρα αρχύτερα στην πασάελα της πολιτικής, σ'αυτούς που για την απλή αναλογική παίζουν θέατρο μαχητικότητας με εκτονωτικές ψευτοκαταλήψεις στις οποίες για να προχωρήσουν θέλουν και άδεια... εισαγγελέσι!) ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ πως η συμφωνία της Βίλας "Γαλήνη" δεν διασφαλίζει την... κοινωνική γαλήνη αφού λογάριασε χωρίς τον ξενοδόχο. Και ξενοδόχος, κυριολεκτικά και μεταφορικά, είναι οι ίδιοι οι φοιτητές κι όχι οι επίδοξοι νταβαντζήδες τους. Οι Γάλλοι φοιτητές το απέδειξαν πέροι περίτρονα. Το μαζικό μέσα ενημέρωσης τους ήθελεν παθητικούς, απολιτικούς ή ιδιωτικοποιημένους, παρατημένους από τα δικαιώματά τους και τις κατακτήσεις τους. Σε λιγότερο από μια εβδομάδα διέψευσαν τους πάντες! Αούνησαν την κοινωνία ενάντια στο κράτος και τ'ασθεντικό αναγκάζοντας την κυβέρνηση να ξεβρακωθεί και τους σταλινικούς της ΟΓΓ να σέρνονται πίσω από "τους αριστεριστές και αναρχικούς κάθε είδους και κάθε εθνικότητας".

Σειρά μας να παίξουμε και ν'αποδείξουμε τις ομοιότητες Τσίτση και Μονρού...

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΓΡΑΒΕΙΟΚΡΑΤΕΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΑΓΩΓΟΥΣ! ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΩΘΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΓΡΑΒΕΙΟΚΡΑΤΕΣ!

Αθήνα, Νοέμβριος 1987

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ:

ΤΑ ΑΝΘΗ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ
ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΝΑΧΕΙΡΙΑΣΤΕΙ ΣΤΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ. (Μ. ΠΑΕΚΑ)

Margrete Engeland
Δημήτρης Θεοδώρου
Basri Karakas
Μάρκος Καραμάνης
Διομήδης Κορμινός
Νίκος Μαρκούνης
Βασιλική Μπεκιάρη
Μιχάλης Μυρογιάννης
Γιώργος Σαμούρης
Αλέκος Σπαρτίδης
Βασίλης Φαμέλος
Γιώργος Γεργιτίδης
Ιάκωβος Κουμής
Ξαματίνα Κανελλοπούλου
Μιχάλης Καστεργός

